

Svensk Bretonklubb

Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

Mars 2018

BretonBladet

Nr 2018/1

Foto från Tossåsen

Ordföranden har ordet

På´t igen! Då var vi igång. Vinterproven rullar på, Tossåsen är redan avklarad. Det var i år 16:e gången som Bretonklubben hade aktiviteter där.

Det började 2003 med någon dags träning och sedan ett särskilt prov. Initiativtagare var dåvarande ordförande Lars-Håkan Ellenius och Öivind Nagelhus. Domare på det första provet var Niklas Bodin. Jag var ganska ny i bretonmiljön och väldigt på hugget med min naturbegåvning Chivas. Jag glömmer aldrig färden mot Storsjö och den Fiskecamp vi skulle bo på. Det var mil efter mil mellan höga snödrivor utan hus och utan mötande bilar. Vart och hur skulle detta sluta? Så dök skylten upp och jag svängde av. Några svaga ljus längre bort, visst stod där några bilar och många skotrar. En låg byggnad, musik och jag steg in. Hela stället fullständigt hoppade. Det var knökfullt och ett tryck utan dess like. Det var "Sven-Ingvars gänget" som dragit in. Ett skotergäng som brukade komma en gång per år medhavande egna kassetter och med krav och löfte om att det bara skulle spelas "Sven-Ingvars"- fick jag så småningom lära mig. Någon frågade varifrån jag kom och jag svarade Hudiksvall. "Då har du åkt långt och ska ha en öl" sa en okänd person och fixade fram ölen. Vid disken stod ägaren Bo-Göran, då liksom nu, vänlig, trygg och hjälpsam. Jag såg något bekant ansikte och drogs in i gemenskapen, skoterfolk, hundfolk och lite annat folk.

Provet gav ett 2:a pris i Ökl. Lars-Håkan och Bo-Göran hade båda goda kontakter med Tossåsens sameby och Bretonklubben fick exklusiv rätt att träna och hålla prov på samebyns marker. Sedan 7-8 år är provet ordinarie och alltid under vecka 10 och alltid föregånget av träning. Det goda samarbetet med samerna och länsstyrelsen Jämtland har bestått. I år fick vi byta område då det fanns mycket ren på vår "ordinarie mark". I takt med att provet växt har vi också börjat använda mark tillhörande Mittådalens sameby. Här finns några fina markområden som är helt avsatta för prov och träning.

Årets Tossåsenaktivitet blev hård för hundar och förare. Det är ovanligt mycket och ovanligt lös snö i fjällen men dagarna gav "lön för

mödan". Det blev många premieringar. Den engelska klubben och vorsteklubben ställde in sina prov efter att ha varit och kollat i terrängen samtidigt som vi hade prov...

Vilken lycka det är att få vara en del av denna fantastiska verksamhet, att få en valp, träna den, börja jag, jaga ännu mera, gå jaktprov och delta i andra aktiviteter med hund.

Identiteten "jag är en fågeljägare, ja stående fågelhund, ja breton".

Nej nu får det vara slut på nostalgin. Nya äventyr med hund väntar framöver och det är "resan som är mödan värd". På´t igen.

Ordförande

Lennart

Foto från Tossåsen

Från redaktören

Nytt år - nya utmaningar

En del ser sin fina tik bli rund om magen och sedan föda en kull med valpar, andra lägger tid på att träna och gå jaktprov. Några satsar på utställningar mm.

Alla har vi något att se fram emot, nya utmaningar oavsett om vi gör något av ovanstående eller inte.

Vad ni än har för utmaning för året hoppas jag att det finns tid för ett litet bidrag till Bretonbladet.

En utmaning som klubben har är att hitta er som vill engagera er i klubbens verksamhet, inom styrelsen, ute i regionerna eller på annat sätt.

Mest aktuellt nu är att klubben behöver ny **sekreterare och utställningsansvarig**.

BÄSTE MEDLEM

Kontakta någon i styrelsen och tala om på vilket sätt du kan tänka dig att vara aktiv.

Årsmöte 13 april 2018:

Bretonklubben kommer traditionsenligt att hålla årsmöte i Klimpfjäll.

Handlingar kommer att finnas på hemsidan 1 vecka innan mötet

Hjärtligt Välkomna

Vad vill du läsa om i nästa Bretonblad.

Skicka in ditt bidrag senast 10 juni 2018

till birgittaradman@gmail.com eller ring mig på 070-269 64 08

Tack!

Tack till våra sponsorer!

Jaktprov resultat vintern 2018 prel.

Datum	Prov	Domare	Hund	Klass	Pris	Ägare/Förare
2018-03-03	Fjäll		High Plains Jessie	Ukl	2 N	Öyvind Nagelhus
2018-03-03	Fjäll		Suhlegan Nevada Sno'Flake	Ukl	1 N	Öyvind Nagelhus
2018-03-04	Fjäll		Suhlegan Nevada Sno'Flake	Ukl	1 N	Öyvind Nagelhus
2018-03-10	Fjäll	Lennart Berglund	Liz	Ökl	1	Hans Lissdaniels
2018-03-10	Fjäll	Lennart Berglund	Pålamalmens Kingen	Ökl	3	Robert Källström
2018-03-10	Fjäll	Lennart Berglund	Red Garlic's X Jameson	Ökl	2	Per-Ivar Norell
2018-03-10	Fjäll	Lennart Berglund	Smedgattu Bibie	Ökl	2	Bengt Persson
2018-03-10	Fjäll	Lennart Berglund	Synnermoen's Jack	Ekl	2	Anders Hennerfors
2018-03-11	Fjäll	Lennart Berglund	Ajakawis Bossen	Ökl	3	Robert Källström
2018-03-11	Fjäll	Lennart Berglund	Liz	Ökl	1	Hans Lissdaniels
2018-03-11	Fjäll	Lennart Berglund	Pålamalmens Kingen	Ökl	2	Robert Källström
2018-03-11	Fjäll	Lennart Berglund	Smedgattu Milo	Ukl	2	Helena Berge

Tossåsen 10-11 mars 2018.

Domare Lennart Berglund med lördagens pristagare

Foton från Tossåsen är tagna av bl.a Kjell Lundberg och Dean Eagle

Jaktprovet in Mittådalen.

Text: Dean Eagle

We had decided it was time to get a dog! I wanted an english spaniel and Helena wanted a standing bird dog so i took to google and searched standing spaniel. This was how we discovered the Breton. The perfect dog for us!

Jumping forward one year we made the journey south to collect the new addition to our family, Milo. He was perfect! He took to our way of life like a duck to water. Milo followed me on fishing trips, biking trips and most importantly he was with us up in the mountains! From the very beginning he watched and learned from Helena's father's pointers and he seemed to learn fast! Almost straight away he was finding and standing for birds by himself. We continued our trips with him into the winter and Milo continued to develop his skills as a hunter.

During our search for a dog we had met Mats and Barbro who had welcomed us to their home to meet their two wonderful Bretons. We kept in touch and they always sent us invites to various Breton related events. Unfortunately it never worked out until they suggested we register for jaktprovet in Mittådalen which was perfect for us. We registered with Bretonklubben and we were in!

Despite the reassurances from Mats and Barbro that we did not need to worry and to just go along, meet everyone and have fun, we did have some first time nerves. How will Milo act with so many other dogs? What if we do something wrong? What if Milo does something wrong? etc etc. Well needless to say we did not need to worry about a thing.

A nicer group of people would be hard to find and we felt completely welcome and comfortable from the beginning. We were welcomed to the club straight away and the weekend was explained to us in detail so we understood how it would work. Lennart, the judge, encouraged the more inexperienced members to follow him during the day. An offer we gladly accepted! He gave us invaluable advice and tips on how we should work with Milo and the difference was amazing. Saturday and Sunday were two days on the mountain taking part in the jaktprov. On the last release for Milo on the last day he got his chance to stand for some birds and he almost nailed it! We ended that day with a second prize and could not believe it! It was really the icing on the cake for us.

The planning and effort that Bretonklubben had put into that weekend really showed! Thank you to the club for that lovely weekend, we will certainly be back and am looking forward to the next one! Also a big thank you to the other members who made us feel so welcome, to Mats and Barbro and last but not least Bibbi and Kalle of smedgattu kennel for letting us take Milo home to Åre.

Första gången på jaktprov

Text: Helena Berge

Jag och min sambo Dean fick Milo (vår breton) i början av maj 2017. Livet sen dess har sett detsamma ut som innan, vi har varit på fjället vinter, vår, sommar, höst och om igen, men då med min familjs pointrar. Det här året har varit fantastiskt och vi har nu vår egen hund att dela alla ögonblicken med. Vi har två vänner i Ytterocke som ni säkert känner till (Barbro och Mats Ågren) och de har gjort allt för att vi ska känna oss välkommen in i Bretonklubben och det var de som bjöd med oss på jaktprovet i Tossåsen. Vi anmälde oss och Milo med inställningen att se och lära och ha kul. Alla förväntningarna uppfylldes under två otroliga dagar på fjället. Vi och Milo lärde oss mycket under den helgen och vi kommer definitivt att vara med i framtiden.

Så tack alla som var med och vi vill även tacka vår uppfödare Bibbi och Kalle som gav oss förtroendet att få en av deras valpar förra våren.

Helena, Dean och Milo

Lite om resan till German Winner och World Dog Show i Leipzig:

Text: Marie Nylander Foto: Maries svägerska

Jag och min svägerska reste till Leipzig i november med fem hundar för två dagars utställning, German Winner på onsdagen och World Dog Show på torsdagen. Visst hade jag förhoppning om någon vinnartitel såklart. I teorin kunde det alltså bli tio titlar. Det blev SEX!

Schillerstövare; Silverrävens Cleo "Asti" fick Junior German Winner (JGW-17) och BIR. Burgstadens Schiller Haidi blev German Winner (GW-17) och World Winner (WW-17) med BIR och troligen även tysk Champion. Breton; Eirams Heta Herta blev Junior German Winner (JGW-17) och hennes mor Ebene des Amis de la Lande "Svärta" erövrade Veteran German Winner (VGW-17) och Veteran World Winner (VWW-17). Jag har ännu inte riktigt förstått det....

Det var ytterligare en svensk breton på plats, nämligen Indra Etoile de Passemarais och Kicki Lindqvist. Det gick fint för dem också - German Winner (GW-17) och BIR på onsdagen.

Att få fyra mer eller mindre vilda hundar att sitta stilla och dessutom fint för ett foto är inte helt lätt.

Det kommer säkert fler tillfällen

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Vi befinner oss några dagar in på det nya året 2018. Jag har varit ute på en tur och försökt jaga med mina två bretonhundar Origo och Speedo. Det är lite smågrinigt ute i det fria, minus 14 grader och en irriterande vind som gör att det svider i kinderna. Vi har tagit oss till vårt älgjaktlags stuga Grangärda en bit utanför Boden. Stugan är egentligen en mindre bondgård från början av 1900 talet, vi hade turen att få köpa loss den till jaktlaget för många år sedan.

Jag sitter på en pinnstol framför den värmande vedspisen, doften av torr brinnande björkved ger en behaglig mysfaktor som för tankarna tillbaks till barndomen när vedeldning var den enda värmekällan under min uppväxt. Huset är kallställt under vintermånaderna men vi som är i farten ute på jaktområdet passar ändå alltid på att elda upp en brasa bara för att värma upp åtminstone köksdelen.

Origo och Speedo nosar omkring i det stora men sparsamt möblerade köket. På något vis känns det som om ingenting är förändrat här inne sedan huset nyttjades som bondgård. Säkert har någon av jaktkompisarna varit här med sina hundar eftersom mina fyrfota vänner är så intresserade av de dofter som finns här inne tänker jag.

Har hämtat in snö från en driva ute på gården för att tina i en kastrull på spisen. Vattnet till hundarna är prio ett efter det arbete de utfört under förmiddagen. Kaffevatten till mig blir en uppskattad bonus. Den härliga doften av nykokt kaffe sprider sig i hela rummet och ger mig en känsla av välmående i den stigande värmen från den sprakande elden.

En underlig vinter har vi haft. Kanonfin skare under december månad. Husse kunde färdas var som helst i terrängen med skidor på en helt bärande skare utan egentlig ansträngning. Hundarna sprang helt obehindrat som om det var barmark. Skaren gjorde dock att skogsfåglarna inte hade någonstans att krypa undan och de var mer än lätta på

vingarna, dessutom hittade vi dem aldrig betydande uppe i träden.

Sedan kom kylan. Minus 27-28 grader blev vardagsmat under dagar i sträck. Måste erkänna att jag blev lite bekväm under just denna period. Att rasta mina fyrfota jaktkompisar i korta etapper blev mer regel än undantag, inte en enda riktig motionstur eller jaktdag under hela perioden.

Gissa om de blev frustrerade? Framförallt unge Speedo, 16 månader, visade tydliga tecken på att han inte fick utlopp för all sin energi.

Att tugga på husses grejer hade inte varit aktuellt sedan tidig valpålder för någon av hundarna. Plötsligt hittar jag en del sedlar liggande i en av hundbäddarna, söndertuggade kvitton och dessutom ett väl tuggat Mastercard. Att min egen plånbok saknades behöver jag väl knappast påpeka. Vem av hundarna blev då den huvudmisstänkte för brottet? Utan tvekan Speedo blev min slutsats. Kvitton hade försvunnit, sedlarna gick trots några tuggmärken ändå att nyttja. Hur ett vältuggat Mastercard skulle gå att använda fortsättningsvis stod i stjärnorna. Naturligtvis blev ett nytt dito lösningen efter ett fåfängt försök att ta ut en hundralapp med den vältuggade plastbiten.

Det kommer säkert fler tillfällen forts.

Så kom då snön efter jul, i mängder visade det sig. Meterdjup nysnö luckrade upp allt vad skare hette. All jakt med stående fågelhund verkade vara över i skogslandet för det här jaktåret. Tack och lov ger sig inte en bretonhund så lätt. Vi nyttjade de stråk i form av skidspår, skoterspår och bandvagnsspår som vi hittade. Hundarna sprang ute på myrarna och i skogen på de stråk som gick att komma fram på. Husse gjorde naturligtvis det samma. Det roliga blev att så fort Origo eller Speedo kände doft av något vilt gick de som torpeder genom djupsnön.

Skogsfågeln har också återvänt. Mina duktiga fyrfota jägare har till dags dato hittat tre tjädertuppar och ett antal orrar djupt ner i snön. Problemet har bara varit att polletten inte föll på plats hos husse nog snabb när det gäller val av vapen. Fågel djupt ner i snön och en fågelstudsare på ryggen då räcker det inte med att hundarna står som bildstoder där bara huvudet syns i den djupa snön. Spänningen finns där, att på skidor försiktigt ta sig upp mot en stående

hund, ändå vet man att det inte ens är lönt att plocka fram studsaren.

Den jakttur vi just nu är ute på är lite an-norlunda, nu är beväpningen hagelbocken. Den har också gett följande resultat. Origo och Speedo har färdats som skällade troll och dykt ut i djupsnön som rumpnissar så fort det har funnits minsta vittring av en fjäder. Vi har dessutom hittat fågel, en grann tjädertupp i toppen på en tall inte mer än hundratalet meter framför mig. Tack och god natt alltså, fel val av vapen igen. Nästa gång går jag med dubbel beväpning även om det är mot mina principer.

Nåja, det kommer säkert fler tillfällen att fälla en tupp före januari månads utgång. Mina härliga jaktkompisar Origo och Speedo kommer säkert att fixa det.

Ps. Kaffet smakade utmärkt.

Skitjakt på Er go vänner.
Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

Vindelälvsdraget 2018

Text: Anneli Westerlund

Vi gjorde det! Lag 16, Team Svensk Bretonklubb, tog sig från Ammarnäs och den 32 mil långa vägen ner till målet i Hällnäs. Första gången ett rent bretonlag deltagit i Vindelälvsdraget. Vi var inte snabbast, men vi hade nog roligast.

Vi var några uppe i norr som hade skojat om att vi borde åka Vindelälvsdraget med våra bretoner. I december bjöd vi in alla som kunde tänkas vara intresserade och påbörjade vår planering. Snart hade vi åkare från en stor del av landet. Att vi på den korta tiden fick ihop allting är sannerligen en bedrift i sig. Ibland tror jag att bretonägarna är lika envisa som sina hundar.

På torsdagskvällen samlades laget i Ammarnäs, vallade skidor och planerade morgondagen. Det är ett pussel att få ihop bilskjutsar av åkare, hundar och medhjälpare. Temperaturen kröp sakta neråt och när vi vaknade på fredagsmorgonen var det minus 34 grader.

Bretonlaget

Överst frv: Elin Sundqvist, Aina Jansson, Johannes Selberg, Andreas Häggström, Stefan Nygård

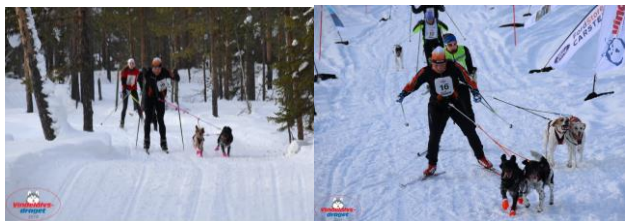
Nedre frv: Nina Chlot med Nero, Nils Sandberg med Alice, Henrik Olofsson med Happy, Anneli Westerlund med Kolt, Torbjörn Nyman med Harry

Lilla övre bilden: Lennart Johansson, Malin Lundström

Lilla nedre bilden: Nathalie Josefsson

Vindelälvsdraget 2018 forts.

Men det var bara att gilla läget, när starten gick klockan tio var det något mer behagliga 22 minusgrader. Att stå på startlinjen bland slädhundsekipage och nordiska åkare är magisk. Man både känner och hör laddningen bland hundarna som vill iväg. Sedan när starten går blir det tyst och du hör bara dina egna andetag och går in i en bubbla tillsammans med din hund. När en massa slädhundsekipage far iväg händer det oundvikliga, hundarna tömmer magen, då gäller det som skidåkare att passa sig, vilket jag bittert fick erfara. Att få bajs som fryser fast under skidan, gör att det då och då tar tvärstopp och man flyger. Solen sken hela dagen och det mesta gick som det var tänkt och vi tog oss från Ammarnäs och ner till Sorsele.

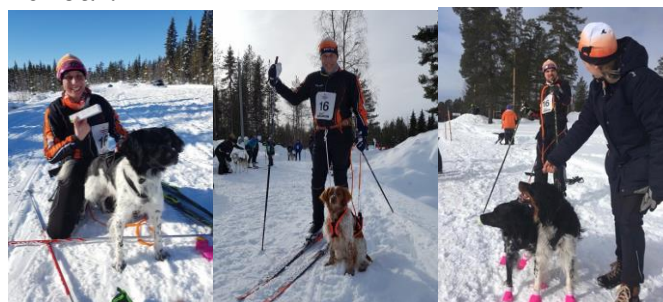

Johannes med Diva o Cosmo Annelie med Alice o Kolt
Foto: Vindelälvsdraget, Bonnie Wall

Dag två var det minus tio grader, lättvullat och fina spår. Då började sjukdomarna sprida sig i laget och vi fick vinka av vår lagledare Lennart Johansson som blev så dålig att han fick åka hem till Värmland. Han har varit vår trygga hand i detta projekt eftersom han har kört släde på Vindelälvsdraget tidigare och vet vad det handlar om. Vi andra är till största delen nybörjare och har på sin höjd kört någon inofficiell draghundstävling.

Dag tre slog febern till två gånger i laget och vi stod plötsligt utan tre åkare. Vi lyckades dock hitta två ersättare men fick lov att stryka första sträckan, det innebär sämsta tid plus tio minuters tillägg. Plöts-

ligt blev det plusgrader och moddiga, tunga spår. Det var lätt att hundarna skulle gå varma och skidåkning var bara att glömma. Jag stakade en guppig skoterled, hela sistasträckan, 13,5 km. Slitigt, men vi lyckades köra om några lag och passerade skylten med "1 km kvar". Nöden har ingen lag och vi fick göra ett snabbt bajsstopp och blev omkörda av två lag. Men känslan att närma sig mållinjen, se hundarna som fortsätter kämpa framme i linorna och ha det allra bästa laget som hejar på, lyckorus! Vi fixade det, vi tog oss hela långa vägen med våra små krigare till hundar.

Nina med Nero Torbjörn med Harry Nisse

Förstår om många är nyfikna på resultatet, näst sist av 34 lag kom vi. Mycket beroende på att vi delade alla sträckor som hade frivillig växling för att spara på hundar och förare. Detta ger ett tidstillägg på tio minuter varje gång. Laget hade många bra individuella resultat och var uppe på topp 20-listan några gånger, vilket är bra då man ska tänka på att alla tävlar mot alla, slädhundsekipage, vorse, tvåspann. Vi försökte tillgodose de flestas önskemål istället för att vara taktiska och spara tid. Målet var att ha det trevligt och för att lära oss. Till nästa år hoppas vi att det är ännu fler bretonägare som vill åka. Vi träffade två bretoner som åkte för andra lag och i alla fall den ena har redan anmält intresse att åka med oss nästa år. Väldigt roligt. Nu planerar vi träningen för att bli ännu bättre till nästa gång.

Stort tack till Bretonlagets sponsorer

Svensk Bretonklubb

www.jaktgarden.se

FUNCTIONAL FOODS

Stockholm Hundmässan 2017:

Text: Marie Nylander

Det var många år sedan en breton blev placerad i gruppfinalen, vilket alltså skedde i år när Indra blev nr 4. Något som inte heller är så vanligt är avels- och uppfödargrupper i vår ras och speciellt ovanligt på Stockholm Hundmässan. Om det har förekommit tidigare så är det så långt tillbaka som på 80-talet. Nu belönades en grupp av vardera med hederspris och fick därmed representera rasen i "stora ringen". Någon placering blev det inte där.

Bilden visar mor JWW-10 J SE V-10 VDH-Sieger Rostock -11 Nord V-11 SE V-12 German Winner-17 VWW-17 SE VV-17 Ebene des Amis de la Lande "Svärta" flankerad av sina söner SE JV-16 SE V-17 C.I.E

Eirams Icke Illa tv och SE JV-17 Eirams Haina Harry th.

Tyvärr ingen bild på BIR-vinnaren Indra.

Resultat: Eirams Haina Harry juniorklass E1 ck 2 bhkl SE JV-17
 Eirams Icke Illa öppen klass E1 ck 1 bhkl cacib SE V-17 BIM nybliven CIE
 Eirams Iskalle Izak ökl V2
 Gribskovens Sleipner chkl E1 ck 3 bhkl R-cacib
 Eirams Heta Herta junkl V1
 Patouche Mirabelle ukl V1
 Joy de la Plaine Marat ökl E1 ck 3 btkl r-cacib
 Indra Etoile de Passemaraïs chkl E1 ck 1 btkl cacib BIR SE V-17 BIG-4.
 Ebene des Amis de la Lande vetkl E1 ck 2 btkl bästa veteran SE VV-17 Avelsklass 1 hp
 Kennel Eirams Uppfödarklass 1 hp

Utställning vinter 2018

Datum	Utställning	Domare	Namn	Klass	Totalt	Pris	Ck	Cert	Ägare
2018-01-04	MyDog 1 Göteborg nord (1+2)	Dan Ericsson	Almkullens Gimli	B/jkl					Landholm Mirja
2018-01-04	MyDog 1 Göteborg nord (1+2)	Dan Ericsson	Eirams Heta Herta	B/jkl	Btkl2		Ck	Cert	Nylander Marie
2018-01-04	MyDog 1 Göteborg nord (1+2)	Dan Ericsson	Patouche Mirabelle	Ukl	Btkl1	BIR	Ck	NordC	Adner Robyn Cicci
2018-01-05	MyDog 1 Göteborg int (0+3)	Marit Sunde	Eirams Heta Herta	Junkl					Nylander Marie
2018-01-05	MyDog 1 Göteborg int (0+3)	Marit Sunde	Patouche Mirabelle	Ukl	Btkl1	BIR CACIB	Ck		Adner Robyn Cicci
2018-01-05	MyDog 1 Göteborg int (0+3)	Marit Sunde	Joy de la Plaine Marat	Ökl					Nylander Marie

Bretonträff och jaktdressyrkurs i Boden

Vi håller en Bretonträff i Boden lördag och söndag den 2-3 juni. Alla är hjärtligt välkomna, jättekul om Du bara dyker upp, grillar en korv eller tar ett fika i glada bretonvänners lag. Naturligtvis gäller inbjudan hela familjen. Platsen för träffen blir Grangärda, vid Mockträsket cirka en mil söder om Boden.

Träffens främsta mål är att vi skall få mötas under trevliga former, prata hund, fånga upp råd och tips av varandra.

I samband med träffen passar vi på att genomföra en jaktdressyrkurs med Saila Suorsa som instruktör. Vi som deltar i dressyrkursen träffas klockan 09.00 på lördag och slutar söndag cirka klockan 15.00.

Anmälan till dressyrkurs gör på anmälningsblanketten som Du finner på Bretonklubbens hemsida. Vill Du endast delta del av tiden är Du lika välkommen. Har Du frågor om träffen hör gärna av Dig till Stig-Åke "Pigge" Göransson tfn. 070-657 40 13, e-post: evabanjo@hotmail.com

Pris 800:- per deltagare i jaktdressyrkursen inbetalas på SbnKs postgiro 49 01 56-7 i samband med anmälan. Kursavgiften för hundekipage som inte är medlemmar i Bretonklubben är 1000 kronor. Anmälan skall vara bretonklubben tillhanda senast den 12 maj.

Själva jaktdressyrkursen riktar sig främst till hundförare med hundar från 6 månaders ålder och äldre. Om Du är intresserad av boende av typ sovsäck med möjlighet att laga egen mat under träffen, allt till en billig penning hör i så fall av Dig till Stig-Åke "Pigge" Göransson.

Själva dressyrkursen har som mål att vi hundägare skall kunna gå hem och träna vidare genom att ha fått "hjälp till självhjälp". Saila anpassar naturligtvis, genom sin stora erfarenhet, kursens innehåll till deltagande hundars utbildningsnivå.

Innehållet i stort är:

- Ledarskap både teori och praktik.
- Kontaktövningar.
- Flockbeteende.
- Inkallning under stigande störningsgrad.
- Exempel på lugn i flog övningar.
- Grundläggande och eventuellt avancerad apportering.
- Fältträning i mån av tid.
- Problemlösning.
- Ev. avslutas kursen med en enkel tävling

Önskvärt är att deltagarna, förutom eget namn, adress, e-post och telefonnummer, också anger hundens namn hur gammal och hur erfaren han/hon är i anmälan. De hundägare som kommit så långt i utbildningen av sin hund att apporten börjar sitta medför egna apportobjekt (Ripa, Mås, Skata, Kråka m.m.). Glöm inte dressyrhalsband och stadigt koppel.

OBS! Alla är naturligtvis jättevälkomna till träffen men vi begränsar deltagarantalet på själva dressyrkursen till 14 deltagare. Först till kvarnen gäller.

Välkommen till en givande och trevlig helg!

Stig-Åke "Pigge" Göransson
Regionombud S Norrbotten

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Anna Norén
Hosjöstrand 60
791 47 FALUN

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar

E-post: info@breton.se

Telefon, sekr: +46(0)706790095

E-post, sekr: sekreterare@breton.se

Telefon, redaktör: +46(0)702696408

E-post, redaktör: birgittaradman@gmail.com

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Ang Dataskyddslagstiftningen

Dina uppgifter sparar vi enbart för att kunna kontakta dig, se att medlemsavg. är betald inför prov samt skicka dig Bretonbladet. Vi lämnar inga uppgifter vidare.

Medlem 2018

Gör inbetalningen senast 2018-04-30

Så missar du inget nummer av Bretonbladet

Medlemsavgift 2018: 350:-

Familjemedlem: 100:-

SbNk:s Swish: 123 327 5922

SbNk:s Plusgiro: 49 01 56-7

Som medlem får du bl.a. BretonBladet fyra gånger per år.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Nya medlemmar ska även registrera sig via vår [medlemsregistreringssida](#) på breton.se, så att vi får alla adressuppgifter.

Om du får nya kontaktuppgifter eller om det är något du undrar över så kontakta medlemsansvarig@breton.se.

svedea.se
0771-160190

Försäkra din breton!

Svedea samarbetar med Svensk bretonklubb - och förnyar djurförsäkringsbranschen! Vill du prata breton och försäkring - ring Jimmy Låås, 072-717 68 15 eller mejla jimmy.laas@svedea.se

- ➔ INGEN KARENSPERIOD
- ➔ MARKNADENS HÖGSTA ERSÄTTNING FÖR MEDICIN OCH REHABILITERING
- ➔ FRI FLYTTRÄTT
- ➔ SNABB OCH SMIDIG SKADEREGLERING
- ➔ KOSTNADSFRIA BESÖK HOS FIRSTVET

